

rent finansielt. Jeg tror, at man maa sige, at saadanne Udgifter som $\frac{1}{2}$ Mill. til Flytning af Viborg Station i Virkeligheden ikke kunne siges at forøge Statens Formue, og man vil finde en hel Mængde Udgifter til Jærnbaneanlæg af lignende Natur. Jeg tror overhovedet, at det er meget tvivlsomt, hvilket finansielt Resultat Staten vil faa ud af de henved $2\frac{1}{2}$ Million Kr., som den hidtil har udgivet til de private Jærnbaneanlæg efter Loven af 8de Maj 1894. Jeg for mit Vedkommende har i alt Fald ikke store Forventninger om det finansielle Resultat deraf. Jeg tror ogsaa, det er meget tvivlsomt, om største Delen af de $4\frac{1}{2}$ Million Kr., som ere anvendte til meget nødvendige og meget paatrængende Forandringer af Jærnbane-gaardsforholdene ved Kjøbenhavn, i Virkeligheden kan siges at være nogen egentlig Forøgelse af Formuen og kan ventes at ville resultere i en tilsvarende forøget Forrentning. I det hele tror jeg, man vil kunne sige, at med Undtagelse af Beløbet til Kystbanen, som jeg tror vil blive et rentabelt Aktiv, er det meste, der i Aar er udgivet paa § 27 II, af den Natur, at det vel er meget hensigtsmæssige og gavnlige Udgifter, men de kunne næppe betragtes som nogen virkelig Forbedring af Statens økonomiske Status. Dertil kommer jo, at ved Siden deraf findes der paa denne Paragraf andre Udgifter, som — det kan man betragte som ganske givet — slet ingen Betydning have i saa Henseende. Jeg skal derunder nævne, at der er anvendt $1\frac{1}{2}$ Million til Havneanlæg og Telegrafanlæg, og de sidste give jo saa langt fra Forrentning, at de tværtimod give et aarligt Underskud. Det fremkalder jo kun Illusioner at opføre dem som en virkelig Formueforøgelse, og jeg tror, at efter dette System vil man kunne opføre mange andre Udgifter rundt omkring paa Budgettet, ogsaa paa § 27, som Formueerhvervelse.

Idet jeg herved er kommen ind paa at tale om Jærnbaneforholdene, ønsker jeg at fremsætte nogle Bemærkninger om et af de Jærnbaneanlæg, som ere blevne afsluttede og aabnede i de sidste Aar. Det er jo Skik og Brug, at man under Finanslovens 1ste Behandling benytter Lejligheden til at fremkomme med, hvad man personligt har paa Hjerte efter sine og sine Omgivelsers Forhold. Det maa derfor være mig tilladt at dvæle lidt mere herved, end det maaske ellers var rimeligt. Det er den ny Kystbane; jeg ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger om. Denne Bane blev imødeset med meget store For-

ventninger, men jeg kan ikke sige andet, end at jeg tror, den i mange Retninger har været en Skuffelse. Navnlig har den ganske sikkert været det for de fleste af Kystbeboerne. Det kan være, at den er bleven modtaget med større Glæde af de Københavnerne, der ville benytte den til Udflugter, men for selve Kystbeboerne har den bragt overmaade faa Fordele. Det forekommer mig i det hele — og det er det beklagelige — at der ved Anlægget er fra Jærnbaneadministrationens Side blevet vist en Mangel paa Omsigt og Hensyntagen til Publikum, som er meget beklagelig. Naar man vil se paa den Station, som utvivlsomt er den bedst ordnede paa Kystbanen, nemlig Vedbæk Station, saa er den saa langt fra at være tilfredsstillende, at der netop her synes at være vist meget lidt Hensyn til de Forhold, man havde at regne med. Paa den Side af Stationen, der er Afgangstation mod København, og hvor man navnlig om Søndagen maa vente Tilstrømning af en meget stor Menneskemængde, findes der en Ventesal, der er saa stor som et almindeligt Værelse, vel en 6×8 Alen. Der findes saa en aaben Perron med et meget lidt fremspringende Tag, saa at Passagererne ere henviste til at staa i Regn og Slud og vente paa Toget. Det vilde dog næppe have været uoverkommeligt at anbringe et Halvtag over Perronen. Det er nemlig en Illusion at tro, at Vejret her i Landet altid er saa godt, at man ikke behøver at tage Hensyn til det ved Arrangement af Perroner. Noget ganske lignende gjælder om Østerbro Station, der overhovedet synes at være saa u hensigtsmæssig anlagt som vel muligt. Hele det umaadelige Trappeanlæg synes som skabt til, at en fremmylrende Menneskemængde kan puffe og støde hinanden ned ad Trapperne, og naar man saa kommer vel ned ad alle disse Trapper, har man en lang Vej at gaa ad aaben Perron uden Beskyttelse mod Regn eller Blæst. Det kan ikke hjælpe, at Damer i Regnvejre tager Vogn til Stationen, thi de kunne ikke undgaa at blive mer eller mindre vaade paa Vejen fra Stationen til Vognen. Jeg synes allerede, at dette viser en beklagelig Mangel paa Omtanke og Hensyntagen til Publikum. Hovedsagen er imidlertid, at man ved dette Anlæg har forsømt alt det, som skulde bidrage til at gøre selve Ekspeditionen hurtig og let. Da Banen blev aabnet, blev der udstedt en Bekendtgørelse fra Jærnbaneadministrationen, hvori man gjorde opmærksom paa, at det nu var af største Vigtighed, at Togene afgik med